

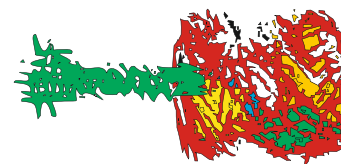
Pozdní Afternoon 2020/1



Vystoupil jsem z vlaku, vyšel před nádraží a začal sestupovat do down townu. Jako každý rok. Ale ve chvíli, kdy jsem zvedl hlavu a viděl na protějším svahu náměšťský zámek, uvědomil jsem si, že letos to bude jinak. Letos nepůjdu až nahoru, letos dojdou jen do Staré tkalcovny. Letos nebudou prázdniny, jen jejich připomínky, dokonce číslované. Začínáme připomínkou č. 4, kterou je kolokvium, pořádané už po sedmácté. Zatímco festival se smrškl, kolokvium se rozšířilo. Z podkroví radnice se přesunulo do konferenčního sálu firmy CETT, který je vedle tkalcovny, hned za komínem. Každý rok má stejný titul Od folkloru k world music, každý rok má jiný podtitul, letos Hudba a prostor. Byl vybrán loni, kdy nikoho nenapadlo, že Folkovky 2020 nebudou, protože většina vystupujících by se do našeho prostoru vůbec nedostala, většina diváků by přesahovala maximální aktuálně povolený počet účastníků kulturních a sportovních akcí a museli by mezi sebou losovat jako v povídce Šimka a Grossmanna, kdo koncert uslyší a kdo se bude muset spokojit se zvuky cirkusové kapely.

O to zajímavější to téma letos je. Během dnešního dne se s ním vyrovnalo 10 přednášejících a mne zaujala už první, Jarmila Procházková, která na téma hudba a prostor hovořila o Janáčkově a o tom, jak se mu líbila Einsteinova teorie relativity. Hezky řekla, že ta teorie není pro každého, například pro mě vůbec. Já si z ní pamatuji jen, že se jede někam vlakem. Já jel dnes vlakem jen z T. do Náměště, ale od chvíle, kdy jsme přijeli ke studeneckým rybníkům, koukal jsem z okna. To je totiž zase můj prostor: tamhle za těmi stromy je Vrbinec, tudy se jde na Jurenkovu osadu a tahle nádražní hospůdka je pro mě něco jako střed Evropy. Od ní jsme vždycky vyráželi a k ní se vraceli, a kdybyste chtěli vědět, kudy jsme chodili, museli byste nás vložit do google maps, jak to v rámci svého vystoupení navrhoval Juraj Hamar, jemuž ovšem šlo o zjištění, kudy všudy se ve svých textech pohybovali zpěváci lidových balad. Marta Ulrychová pak hovořila o sběratelích německých lidových písní v Čechách, na Moravě a na Slovensku v době první republiky. Tam jsem žádnou souvislost se studeneckým nádražím nenašel, jen mě nepřekvapilo, že do akce byl zapleten i Zdeněk Nejedlý, známý množitel i škoditel české kultury. Když následně Martina Pavlicová začala svou přednášku Vykročení mimo vlastní prostor citátem cestopisu Oldřicha Prefáta z Vlkanova o cestě z Prahy do Benátek, zbystřil jsem, protože Prefáta z Vlkanova jsem si před lety přivezl po stejné trati, kterou jsem jel dnes, z nějakého brněnského antikvariátu. A s Brnem souvisí i otázka Lucie Uhlíkové, která ve svém příspěvku pracovala se sloganem „z venkova do města a zase zpět“ a přitom se ptala, jestli Břeclav je město nebo venkov. Brňáci v tom mají jasno. Už před lety volali brněnští atleti na svého kamaráda, který bojoval s mým kamarádem: Zaber, ten venkovan už je dubovej! Můj kamarád dostal záchvat smíchu a závod prohrál. Zbývající prostory už přesahovaly dojezd mého vlaku: Alžběta Lukáčová našla muziku, která jí učarovala na Horehroní (a neměla nic společného s nedávným hitem), polská zpěvačka Ewa Żurakowska používala nahrávky lidových písní získaných při cestě do jižního Bulharska, Iivy Zájedová se zabývala estonským skladatelem Veljo Tormisem a Katka García, která k nám promluvila a zazpívala až z Dublinu, propojila židovskou a irskou diasporu. Napsal bych i o povídání Jiřího Plocka, který právě hovoří, ale poslouchám ho jedním uchem, zatímco druhým okem vidím, že jsem měl svůj text odeslat už před 10 minutami.

Milan Zeibert



FOLKOVÉ 2020 PRÁZDNINY



PŘIPOMÍNKY FOLKOVÝCH PRÁZDNIN NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Streamované koncerty, vydavatelské počiny, muzikologická konference

www.folkoveprazdniny.cz

www.facebook.com/folkoveprazdniny



Čtvrtek 30. 7. 2020

20.00 hodin Stará Tkalcovna

Streamovaný koncert v Krajině Folkových prázdnin Rostislava Pospíšila

**IVA BITTOVÁ & ANTONÍN FAJT & BABAČKA & IVO VIKTORIN
& VLADIMÍR VÁCLAVEK**



Pátek 31. 7. 2020

22.00 Kostel sv. Jana Křitele

Streamovaný audiovizuální koncert se světelnou animací

KCHUN: PURGATIO

Vstupenky na: www.folkoveprazdniny.cz, cena: 150 Kč a 220 Kč



MINISTERSTVO
KULTURY



JADERNÁ ELEKTRÁRNA DUKOVANY
SKUPINA ČEZ

Kraj Vysocina

Připomínky Folkových prázdnin se uskuteční za finanční podpory Ministerstva kultury. Změna programu vyhrazena.
Kontakt na pořadatele: info@folkoveprazdniny.cz

Festival můžete podpořit na

donio.cz/FolkovePrazdniny

DĚKUJEME!



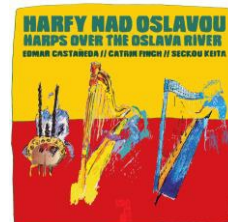
Muzikant Jiří Plocek umí taky dobře psát

Jiří Plocek (1961), brněnský muzikant, který kdysi hrával ve stejné kapele s dnes mnohem známějším Robertem Křesťanem a relativně nedávno s bohužel předčasně zemřelou Jitkou Šuranskou, umí taky dobře psát. A když píše, píše taky o našem kraji, protože má kořeny částečně ve Studené, částečně v Bíteši a navíc ještě pod Javořicí. Že píše o našem kraji dobře, ukázal už v jedné ze svých předchozích knih nazvané Kroužení nad Vysočinou, hudbou a jedním festivalem. Festivalem jsou míněny Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou, což je taky blízko nás. Ve své nové knížce zakroužil autor po celé Moravě a někdy i dál, takže dostala všeobecný název Zápisky potulného lidopisce (Galén, 2020). O Vysočině je toho v ní nejméně tolik jako o všech folklorních oblastech, jimž se Jirka věnoval jako vydavatel folklorní muziky ve svém nakladatelství Gnosis nebo jako redaktor Českého rozhlasu ve svých pořadech, i o samotném Brně, o jehož významných postavách i obyčejných figurkách psal ve svých fejetonech a povídkách v Literárních a později Kulturních novinách. To vše zarámováno lety 2007 – 2019 je teď obsahem lidopiscových zápisků, mezi nimiž najdeme i několik třebíčských stop. Například tu, při níž veze ze Vsetína do Třebíče na koncert Jarmilu Šulákovou, nebo pochvalu třebíčské knihovně, ve které vystupoval, anebo popis jednoho undergroundového koncertu, který se sice odehrál v jeho domovské Studené, ale Jirku Plocka tam kromě Joe Karafiáta a Vratislava Brabence zaujal i „excentrický poeta Křižák“, což je náš člověk. Není sice tak populární jako Robert Křesťan, ale o to v undergroundu, folkloru a v textech Jiřího Plocka nejde.

Milan Zeibert

(psáno pro Třebíčské noviny)

K letošním Připomínkám Folkových prázdnin patří i dva vydavatelské počiny.



Vydáváme CD a tentokrát poprvé i LP s názvem Harfy nad Oslavou. Jedná se o nahrávku z loňského jedinečného koncertu, který byl prvním společným vystoupením tří světových harfistů: Kolumbijce Edmara Castañedy, Catrin Finch z Walesu a senegalského hráče na koru Seckou Keity. Album obsahuje šest originálních skladeb uvedeného tria a sedmou závěrečnou skladbu moravskou lidovou Po zahrádce chodila, ve které harfovi virtuoso doprovázejí zpěv Jitky Šuranské, spoluorganizátorky tohoto projektu.

A k 35. jubileu Folkových prázdnin jsme připravili knihu Folkové prázdniny aneb Když se otočilo E. Dvorní výtvarník festivalu Rostislav Pospíšil společně s dramaturgem Michalem Schmidtem sepsali útržky, dojmy, vzpomínky a sám výtvarník je doprovodil velkým množstvím obrázků.

CD, LP a kniha jsou ke koupi před koncerty Připomínek, v náměšťském informačním centru a přes eshop Folkových prázdnin.



Když se E otočilo a svět nedotočil...

Jsem zase tu, a nejsem tu sama. Alespoň to je stejné jako každý rok. Vše ostatní už se liší. Žádný frmol, žádné stany, pobíhající děti, překotně vyzvánějící telefony, prostě žádný každodenní festivalový mumraj plný vzruchů. Dostávám do ruky "ještě teplou" knížечku sympatického formátu. Listuji, ale obratem zjišťuji, že to mi nestačí! Nořím oči, a hned i všechny smysly do jeho obsahu, který je mi tak blízký. Folkové prázdniny Náměšť nad Oslavou aneb Když se otočilo E zní jeho název, který je počinem dramaturga Michala Schmidta a výtvarníka Rostislava Pospíšila. Svěřuji stránkám své soukromno spojené s tímto fenoménem, který měl letošním ročníkem oslavit třicáté páté výročí. (Neva, schoval si oslavu za rok a letos se jenom připomene.) Dva pohledy, dvě půle téže koule. Kdo zná fyziognomii obou pánů mohl by si myslet, že citlivost a poetiku ukrývají pod svými vousy, ale psaná a v knize tištěná slova je bezpečně odhalují. Hltám těch 199 stran "jedním vrzem", protože v mnohém kopíruji i moje vnímání těchto každoročně výjimečných letních dnů. Takže vím, že se k nim budu bezpečně vracet. Přestože, anebo právě proto, že se svět jaksi nedotočil... -já-

Připomínka (postlidová z Habitatu)

Jen pevný krok
A správné rozestupy
Dobrý to bude rok
Roušky vyřeší kupy

Zítřek je náš
Za rok již v plném počtu
Splníme program svůj
Na budovatelskou notu

Zapsal Michal Karlický

